

Posar fil a l'agulla

A SDP fa temps que vam dir que estàvem disposats a un pacte d'Estat per la sanitat, però no estem disposats a ser l'excusa per marejar la perdiu uns anys més

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 02/03/2016 23:30

Fa un any van tenir lloc les eleccions generals que van veure una nova victòria de Toni Martí i de Demòcrates per Andorra. Durant la campanya d'aquestes eleccions, totes les forces polítiques vam estar d'acord que hi havia 4 temes cabdals que s'havien d'afrontar sense més dilacions per assegurar el futur del país: la reforma de la funció pública, la reforma de la sanitat pública, la redefinició del model territorial amb les competències i transferències comunals i la relació amb Europa mitjançant la negociació d'un acord d'associació. No eren temes nous, perquè ja s'havien plantejat en les eleccions anteriors, però cap d'ells s'havia resolt en la primera legislatura de Toni Martí i esdevenia encara amb més urgència posar fil a l'agulla, sense més espera.

Al cap d'aquest any, hem de constatar que a part de l'associació amb Europa, en la resta de temes estem exactament al mateix punt on érem ara fa un any. Potser alguns diran que el cas BPA ha polaritzat l'activitat de Govern i els ha impedit avançar en aquests temes tan importants. Però aleshores no s'acaba d'entendre, mirant una mica més enrere, que no sols estem on érem fa 1 any sinó que fa 5 anys estàvem més o menys on som ara i no s'ha avançat gairebé gens. El Govern és prou ampli i hi ha prou ministres, secretaris d'Estat i càrrecs de confiança com per assumir tots els dossiers, com sanitat, competències dels comuns o funció pública, que poc tenen a veure amb el cas BPA. L'AREB i l'INAF ja s'encarreguen d'aquest afer... o no?

No hi poden haver més excuses, no ens ho podem permetre, el país ja no s'ho pot permetre. En aquest punt, després de 5 anys de majories absolutes al Consell General, queda clar per a tothom que el govern de DA no és un govern valent. No han sabut afrontar els grans reptes del país, i s'han limitat a gestionar el dia a dia sense una visió real d'Estat. És veritat que encara queden 3 anys de legislatura, però veig difícil que les grans reformes que necessiten tots aquests temes s'afrontin ara, quan fa 5 anys que es van ajornant.

L'exemple més flagrant és el de la sanitat on sembla que amb el canvi de ministre hem tornat al punt de partida, tornant a avaluar quina és la ruta que s'ha de seguir i cap a quin model s'ha d'anar.

A SDP fa temps que vam dir que estàvem disposats a un pacte d'Estat per la sanitat, però no estem disposats a ser l'excusa per marejar la perdiu uns anys més. Estem disposats a treballar en el desplegament i la implementació de mesures com el metge de referència, la historia clínica compartida o la cartera de serveis sanitaris. Això sí, amb un calendari clar i tancat. Volem posar fil a l'agulla i anar per feina d'una vegada, en aquest, i en els altres grans temes que el país té pendents, amb voluntat constructiva, tot i la deixadesa que DA i el seu govern han mostrat fins ara.

Andorra es mereix que ens hi esforcem al màxim, sense defallir. Els ciutadans i les ciutadanes que es van desplaçar ara fa una any per exercir el seu dret a vot s'ho mereixen. La responsabilitat màxima de deixar aquests temes sense resoldre seria dels que tenen les responsabilitats de governar, però les conseqüències les patiríem tots i cadascun dels que vivim a Andorra. Nosaltres tornem a estendre la nostra mà i reafirmem la nostra voluntat de treballar per al futur del país, ara, com fa 1 any, la pilota està al camp de DA.